

Bruksela, 3 lutego 2022 r.
(OR. en)

5943/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0030 (COD)

COVID-19 31	TRANS 60
JAI 133	COCON 14
POLGEN 12	COMIX 60
FRONT 51	SCHENGEN 10
FREMP 25	AVIATION 25
IPCR 18	PHARM 17
VISA 21	RELEX 131
MI 85	TOUR 9
SAN 67	CODEC 119

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	3 lutego 2022 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2022) 55 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającego rozporządzenie (UE) 2021/954 w sprawie ram wydawania obywatelom państw trzecich legalnie przebywającym lub zamieszkującym na terytoriach państw członkowskich w czasie pandemii COVID-19 interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID), oraz weryfikowania i uznawania takich zaświadczeń

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2022) 55 final.

Załącznik: COM(2022) 55 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 3.2.2022 r.
COM(2022) 55 final

2022/0030 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) 2021/954 w sprawie ram wydawania obywatelom państw trzecich legalnie przebywającym lub zamieszkującym na terytoriach państw członkowskich w czasie pandemii COVID-19 interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID), oraz weryfikowania i uznawania takich zaświadczeń

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Zgodnie z konwencją wykonawczą do układu z Schengen¹ obywatele państw trzecich legalnie zamieszkujący lub legalnie przebywający w państwie członkowskim mogą swobodnie podróżować po terytorium innych państw członkowskich, pod warunkiem że spełniają określone warunki. Polityka Unii zapewniająca brak kontroli osób przekraczających granice wewnętrzne przynosi zatem korzyści nie tylko obywatelom Unii, ale również obywatelom państw trzecich, którzy mają prawo podróżować w UE. Pewne ograniczenia wprowadzone przez państwa członkowskie w celu powstrzymania rozprzestrzeniania się koronawirusa zespołu ostrej niewydolności oddechowej 2 („SARS-CoV-2”), który wywołuje chorobę koronawirusową z 2019 r. („COVID- 19”), mają jednak wpływ na wykonywanie tego prawa. Środki te często polegają na ograniczeniach dotyczących wjazdu lub innych szczególnych wymogach mających zastosowanie do podróży transgranicznych, takich jak poddanie się kwarantannie lub samoizolacji lub poddanie się testowi w kierunku zakażenia SARS-CoV-2 przed przyjazdem lub po przyjeździe.

Aby ułatwić swobodne przemieszczanie się podczas pandemii COVID-19, 14 czerwca 2021 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły na podstawie art. 21 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) rozporządzenie (UE) 2021/953² ustanawiające ramy unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID na potrzeby wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19. Rozporządzenie (UE) 2021/953 ułatwia swobodne przemieszczanie się, zapewniając obywatelom Unii i członkom ich rodzin, którzy mogą być obywatelami państw trzecich, interoperacyjne i wzajemnie uznawane zaświadczenia o szczepieniu, wyniku testu i powrocie do zdrowia w związku z COVID-19, z których można korzystać podczas podróży. W przypadku gdy państwa członkowskie znoszą pewne ograniczenia swobodnego przepływu w odniesieniu do osób posiadających dowód szczepienia, wyniku testu lub powrotu do zdrowia, unijne cyfrowe zaświadczenia COVID pomagają obywatelom w korzystaniu z tych zwolnień.

W tym samym dniu Parlament Europejski i Rada przyjęły na podstawie art. 77 TFUE rozporządzenie (UE) 2021/954³, aby ułatwić podróżowanie w obrębie strefy Schengen w czasie pandemii COVID-19, rozszerzając ramy unijnych cyfrowych zaświadczeń COVID na obywateli państw trzecich legalnie przebywających lub zamieszkujących na terytorium państwa członkowskiego, którzy są uprawnieni do podróżowania do innych państw członkowskich zgodnie z prawem UE.

¹ [Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19.](#)

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID) w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się w czasie pandemii COVID-19 (Dz.U. L 211 z 15.6.2021, s. 1).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/954 z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie ram wydawania obywatelom państw trzecich legalnie przebywającym lub zamieszkującym na terytoriach państw członkowskich w czasie pandemii COVID-19 interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID), oraz weryfikowania i uznawania takich zaświadczeń (Dz.U. L 211 z 15.6.2021, s. 24).

Unijne cyfrowe zaświadczenie COVID okazało się ponadto jedynym funkcjonującym na szeroką skalę i na szczeblu międzynarodowym systemem zaświadczeń COVID-19. W rezultacie unijne cyfrowe zaświadczenie COVID stało się narzędziem o rosnącym znaczeniu globalnym i przyczyniło się do walki z pandemią na szczeblu międzynarodowym, bowiem ułatwiało bezpieczne podróże międzynarodowe i odbudowę globalnej gospodarki. Na dzień 31 stycznia 2022 r. w systemie unijnych cyfrowych zaświadczeń COVID uczestniczą trzy państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego spoza UE⁴, Szwajcaria⁵ oraz 29 innych państw trzecich i terytoriów⁶, a w przyszłości dołączyć do niego mają kolejne państwa. System unijnych cyfrowych zaświadczeń COVID uważa się za jedno z kluczowych rozwiązań cyfrowych służących przywróceniu mobilności międzynarodowej⁷, a Zrzeszenie Międzynarodowego Transportu Lotniczego wezwało państwa do przyjęcia unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID jako globalnego standardu⁸. Komisja będzie kontynuować wysiłki na rzecz wspierania państw trzecich zainteresowanych wprowadzeniem systemów interoperacyjnych zaświadczeń COVID-19. Może to obejmować oferowanie dodatkowych rozwiązań referencyjnych typu open source, które umożliwiają konwertowanie zaświadczeń państw trzecich na format interoperacyjny z unijnym cyfrowym zaświadczeniem COVID, ponieważ możliwe jest również włączenie do systemu państw trzecich, których zaświadczenia stają się interoperacyjne w drodze konwersji⁹.

Od chwili przyjęcia unijne cyfrowe zaświadczenie COVID zostało z powodzeniem wprowadzone w całej Unii, a do końca 2021 r. wydano ponad 1 mld zaświadczeń. Unijne cyfrowe zaświadczenie COVID jest zatem powszechnie dostępnym, wiarygodnym i akceptowanym narzędziem ułatwiającym nie tylko swobodne przemieszczanie się obywatelom Unii i członkom ich rodzin, ale także podróżowanie wewnątrz UE w czasie pandemii COVID-19 wymienionym powyżej kategoriom obywateli państw trzecich.

Od chwili przyjęcia rozporządzeń (UE) 2021/953 i 2021/954 sytuacja epidemiologiczna w związku z pandemią COVID-19 uległa znaczącej zmianie. Z jednej strony wskaźnik wyszczepienia, w tym przyjmowania dawek przypominających, wzrósł na całym świecie.

Z drugiej strony rozprzestrzenienie się w drugiej połowie 2021 r. wariantu SARS-CoV-2 budzącego obawy, zwanego wariantem delta, spowodowało znaczny wzrost liczby zakażeń, hospitalizacji i zgonów, co zmusiło państwa członkowskie do przyjęcia rygorystycznych środków w zakresie zdrowia publicznego w celu ochrony zdolności krajowych systemów opieki zdrowotnej. Na początku 2022 r. wariant SARS-CoV-2 budzący obawy, zwany wariantem omikron, spowodował gwałtowny wzrost liczby przypadków COVID-19, szybko zastępując wariant delta i osiągając bezprecedensową intensywność przenoszenia zakażenia w społeczności w całej Unii i poza nią.

Obecnie nie można przewidzieć wpływu ewentualnego wzrostu zakażeń w drugiej połowie 2022 r. Nie można także wykluczyć możliwości pogorszenia się sytuacji pandemicznej z powodu pojawienia się nowych wariantów SARS-CoV-2 budzących obawy.

⁴ Islandia, Liechtenstein i Norwegia.

⁵ Obywatele Unii i obywatele Szwajcarii korzystają, na zasadzie wzajemności, z prawa wjazdu i pobytu na podstawie Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób (Dz.U. L 114 z 30.4.2002, s. 6).

⁶ https://ec.europa.eu/info/live-work-travel-eu/coronavirus-response/safe-covid-19-vaccines-europeans/eu-digital-covid-certificate_pl

⁷ <https://wtcc.org/News-Article/WTTC-identifies-digital-solutions-for-governments-worldwide-to-significantly-restore-international-mobility>

⁸ <https://www.iata.org/en/pressroom/2021-releases/2021-08-26-01/>

⁹ W drodze aktu wykonawczego przyjętego na podstawie art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/953.

W związku z powyższym nie można wykluczyć, że po 30 czerwca 2022 r., kiedy rozporządzenia (UE) 2021/953 i 2021/954 mają przestać obowiązywać, państwa członkowskie nadal będą wymagać od obywateli państw trzecich legalnie przebywających lub zamieszkujących na terytorium państwa członkowskiego, którzy są uprawnieni do podróżowania do innych państw członkowskich zgodnie z prawem UE, przedstawienia zaświadczenia o szczepieniu, wyniku testu lub powrocie do zdrowia w związku z COVID-19. Ważne jest zatem zapewnienie możliwości korzystania z unijnych cyfrowych zaświadczeń COVID po tej dacie.

Biorąc jednocześnie pod uwagę, że wszelkie ograniczenia swobodnego przemieszczania się osób w Unii wprowadzone w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się SARS-CoV-2, w tym wymóg przedstawiania unijnych cyfrowych zaświadczeń COVID, powinny zostać zniesione, gdy tylko pozwoli na to sytuacja epidemiologiczna, poprzez zmianę rozporządzenia (UE) 2021/954, Komisja proponuje utrzymanie istniejących odesłań do rozporządzenia (UE) 2021/953 oraz wprowadzenie odesłania dynamicznego do tego rozporządzenia w odniesieniu do okresu obowiązywania rozporządzenia (UE) 2021/954.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek pozostaje bez uszczerbku dla przepisów Schengen w odniesieniu do warunków wjazdu dla obywateli państw trzecich. Rozporządzenie będące przedmiotem wniosku nie powinno być w żaden sposób traktowane jako zachęcające do przywrócenia kontroli na granicach wewnętrznych ani ułatwiające przywrócenie takich kontroli, które muszą pozostać środkiem ostatecznym, z zastrzeżeniem warunków określonych w rozporządzeniu (UE) 2016/399 („kodeks graniczny Schengen”).¹⁰

We wniosku dotyczącym zalecenia Rady zmieniającego zalecenie (UE) 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia¹¹ Komisja zaproponowała ustanowienie wyraźnego powiązania między zaleceniem Rady (UE) 2020/912 a unijnym cyfrowym zaświadczeniem COVID, aby pomóc organom państw członkowskich w weryfikacji autentyczności, ważności i integralności zaświadczeń wydawanych przez państwa trzecie.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszy wniosek jest częścią pakietu środków wprowadzanych przez Unię w reakcji na pandemię COVID-19. Opiera się on w szczególności na pracach przeprowadzonych w ramach Komitetu ds. Bezpieczeństwa Zdrowia, sieci e-zdrowie oraz Komitetu ds. Unijnego Cyfrowego Zaświadczenia COVID.

Niniejszy wniosek stanowi uzupełnienie wniosku COM(2022) 50 final, który ma na celu przedłużenie okresu stosowania rozporządzenia (UE) 2021/953 w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID) w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się w czasie pandemii COVID-19.

Niniejszy wniosek opracowano także w pełnym poszanowaniu kompetencji państw członkowskich w zakresie określania ich polityki dotyczącej zdrowia (art. 168 TFUE).

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

¹¹ COM(2021) 754 final.

Niniejszy wniosek jest spójny z polityką Unii w zakresie imigracji obywateli państw trzecich.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Art. 77 ust. 2 lit. c) TFUE stanowi, że Unia określa warunki, na jakich obywatele państw trzecich legalnie zamieszkujący lub przebywający w Unii mogą swobodnie przemieszczać się w krótkim okresie na terytorium Unii. Zastosowanie ma zwykła procedura ustawodawcza.

Celem wniosku jest zmiana rozporządzenia (UE) 2021/954, które również opiera się na art. 77 ust. 2 lit. c) TFUE.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Cele niniejszego wniosku, a mianowicie przedłużenie stosowania rozporządzenia (UE) 2021/954, nie mogą zostać osiągnięte przez państwa członkowskie działające niezależnie. Działanie na poziomie Unii jest zatem konieczne.

Niepodjęcie działań na poziomie Unii skutkowałoby tym, że rozporządzenie (UE) 2021/954 przestałoby obowiązywać, a w rezultacie obywatele państw trzecich legalnie przebywający lub zamieszkujący na terytorium państwa członkowskiego UE/EOG, którzy są uprawnieni do podróżowania do innych państw członkowskich zgodnie z prawem UE, nie mogliby już występować o wydawanie interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19, a ostatecznie nie mogliby z nich korzystać.

• Proporcjonalność

Działanie Unii może znacząco przyczynić się do pokonywania wyżej wymienionych wyzwań i jest jedynym sposobem na stworzenie i utrzymanie jednolitych, uproszczonych i akceptowanych ram zaświadczenia COVID-19.

Przyjęcie jednostronnych lub nieskoordynowanych środków w odniesieniu do zaświadczeń w związku z COVID-19 może skutkować wprowadzeniem środków ograniczających możliwość odbywania podróży przez obywateli państw trzecich uprawnionych do podróżowania po terytorium Unii.

Proponowana zmiana powinna mieć zastosowanie w zgodzie z rozporządzeniem (UE) 2021/953, z uwzględnieniem zmian proponowanych we wniosku COM(2022) 50 final, i w związku z tym pozwoli na przedłużenie stosowania unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID na ograniczony okres w odniesieniu do obywateli państw trzecich, którzy legalnie zamieszkują lub przebywają w Unii i są uprawnieni do podróżowania w obrębie jej terytorium.

• Wybór instrumentu

Rozporządzenie zapewnia bezpośrednie, natychmiastowe i wspólne wdrażanie prawa UE we wszystkich państwach członkowskich.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Wniosek uwzględnia dyskusje prowadzone regularnie z władzami państw członkowskich na różnych forach.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Wniosek opiera się na danych epidemiologicznych i ocenach przedstawionych przez Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC), ocenie bezpieczeństwa, skuteczności i jakości szczepionek przeciwko COVID-19 przeprowadzonej przez Europejską Agencję Leków (EMA), wymianach na poziomie technicznym odbywających się w ramach Komitetu ds. Bezpieczeństwa Zdrowia, jego technicznej grupy roboczej ds. testów diagnostycznych w kierunku COVID-19 oraz sieci e-zdrowie, a także na odpowiednich dostępnych dowodach naukowych.

- **Ocena skutków**

Ze względu na pilny charakter wniosku Komisja nie przeprowadziła oceny skutków.

- **Prawa podstawowe**

Niniejszy wniosek wiąże się z przetwarzaniem danych osobowych, w tym danych dotyczących zdrowia. Wniosek może mieć wpływ na prawa podstawowe osób fizycznych, a mianowicie prawa zagwarantowane w art. 7 Karty dotyczącym poszanowania życia prywatnego oraz art. 8 dotyczącym prawa do ochrony danych osobowych. Przetwarzanie danych osobowych osób fizycznych, w tym gromadzenie danych, dostęp do danych i korzystanie z nich, ma wpływ na prawo do prywatności i prawo do ochrony danych osobowych zagwarantowane w Karcie. Ingerencja w te prawa podstawowe musi być uzasadniona.

W odniesieniu do prawa do ochrony danych osobowych, w tym bezpieczeństwa danych, nadal zastosowanie ma rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679¹². Nie przewiduje się żadnych odstępstw od unijnego systemu ochrony danych, a państwa członkowskie mają obowiązek wprowadzić w życie jasne przepisy i warunki oraz solidne zabezpieczenia, zgodnie z przepisami UE w dziedzinie ochrony danych.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Finansowanie działań wspierających niniejszą inicjatywę jest przedstawione w ocenie skutków finansowych regulacji przedłożonej wraz z wnioskiem COM(2022) 50 final.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W art. 1 wniosku wprowadzono zmianę okresu stosowania rozporządzenia (UE) 2021/954.

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

W art. 2 określono przyspieszone wejście w życie rozporządzenia.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) 2021/954 w sprawie ram wydawania obywatelom państw trzecich legalnie przebywającym lub zamieszkującym na terytoriach państw członkowskich w czasie pandemii COVID-19 interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID), oraz weryfikowania i uznawania takich zaświadczeń

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dorobkiem Schengen obywatele państw trzecich legalnie przebywający w Unii i obywatele państw trzecich, którzy legalnie wjechali na terytorium państwa członkowskiego, mogą swobodnie przemieszczać się po terytorium wszystkich pozostałych państw członkowskich przez okres 90 dni w każdym okresie 180-dniowym¹³.
- (2) 14 czerwca 2021 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie (UE) 2021/953 ustanawiające unijne cyfrowe zaświadczenie COVID¹⁴. Rozporządzenie to ustanawia wspólne ramy wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, wyniku testu lub powrocie do zdrowia w związku z COVID-19, w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się obywateli Unii i członków ich rodzin w czasie pandemii COVID-19. Rozporządzeniu (UE) 2021/953 towarzyszy rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/954¹⁵, które rozszerza ramy unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID na obywateli państw trzecich legalnie przebywających lub zamieszkujących na terytorium państwa

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID) w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się w czasie pandemii COVID-19 (Dz.U. L 211 z 15.6.2021, s. 1).

¹⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/954 z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie ram wydawania obywatelom państw trzecich legalnie przebywającym lub zamieszkującym na terytoriach państw członkowskich w czasie pandemii COVID-19 interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID), oraz weryfikowania i uznawania takich zaświadczeń (Dz.U. L 211 z 15.6.2021, s. 24).

członkowskiego, którzy są uprawnieni do podróżowania do innych państw członkowskich zgodnie z prawem Unii.

- (3) Rozporządzenia (UE) 2021/953 i (UE) 2021/954 mają stracić moc w dniu 30 czerwca 2022 r. Pandemia jednak trwa nadal, a niedawne pojawienie się wariantu budzącego obawy, zwanego wariantem omikron, w dalszym ciągu negatywnie wpływa na podróże w obrębie Unii. W związku z tym unijne cyfrowe zaświadczenie COVID nie traci na znaczeniu i konieczne jest umożliwienie jego dalszego stosowania.
- (4) Stosowanie rozporządzenia (UE) 2021/953 zostanie przedłużone o 12 miesięcy. Ponieważ celem rozporządzenia (UE) 2021/954 jest rozszerzenie stosowania rozporządzenia (UE) 2021/953 na niektóre kategorie obywateli państw trzecich legalnie zamieszkujących lub przebywających w Unii, okres jego stosowania powinien być bezpośrednio powiązany z okresem obowiązywania rozporządzenia (UE) 2021/953. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2021/954.
- (5) Niniejsze rozporządzenie nie powinno być traktowane jako ułatwiające przyjmowanie ograniczeń dotyczących podróżowania w odpowiedzi na pandemię ani zachęcające do ich przyjmowania. Ponadto jakkolwiek potrzeba weryfikacji zaświadczeń ustanowionych rozporządzeniem (UE) 2021/953 nie powinna być uznawana za uzasadniającą tymczasowe przywrócenie kontroli na granicach wewnętrznych. Kontrole na granicach wewnętrznych powinny pozostać środkiem ostatecznym, z zastrzeżeniem szczegółowych zasad określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 (kodeks graniczny Schengen).
- (6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia – podejmuje decyzję, czy dokona jego transpozycji do swego prawa krajowego.
- (7) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE¹⁶; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Aby umożliwić państwom członkowskim uznawanie, na warunkach określonych w rozporządzeniu (UE) 2021/953, zaświadczeń COVID-19 wystawianych przez Irlandię obywatelom państw trzecich legalnie przebywającym lub zamieszkującym na jej terytorium w celu ułatwienia podróżowania po terytoriach państw członkowskich, Irlandia powinna wystawiać tym obywatelom państw trzecich zaświadczenia COVID-19, które spełniają wymogi ram zaufania unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID. Irlandia i pozostałe państwa członkowskie powinny uznawać na zasadzie wzajemności zaświadczenia wystawiane obywatelom państw trzecich objętym zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (8) W odniesieniu do Bułgarii, Chorwacji, Cypru i Rumunii niniejsze rozporządzenie jest aktem opartym na dorobku Schengen w rozumieniu, odpowiednio, art. 3 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2005 r. i art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2011 r.

¹⁶ Decyzja Rady z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

- (9) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. C decyzji Rady 1999/437/WE¹⁷.
- (10) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. C decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE¹⁸.
- (11) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. C decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE¹⁹.
- (12) Ze względu na pilny charakter sytuacji związanej z pandemią COVID-19 niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (13) Zgodnie z art. 42 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725²⁰ przeprowadzono konsultacje z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych i Europejską Radą Ochrony Danych, które zakończyły się wydaniem opinii w dniu [...],

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/954 otrzymuje brzmienie:

¹⁷ Decyzja Rady z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

¹⁸ Decyzja Rady z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

¹⁹ Decyzja Rady z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

²⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

„Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2021 r. tak długo, jak długo ma zastosowanie rozporządzenie (UE) 2021/953.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*